

Sygn. akt III KO 12/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **K. B.**

oskarżonej z art. 177 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 27 lutego 2020 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w W.

z dnia 10 lutego 2020 r., sygn. akt II K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T..

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 lutego 2020 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w W. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy K. B. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Wniosek umotywowano tym, że K. B. jest Sędzią Sądu Rejonowego w W. w stanie spoczynku. W okresie od 7 stycznia 1991 r. do 5 czerwca 2016 r. była Sędzią Sądu Rejonowego w W. Zarówno Sędziowie Sądu Rejonowego w W. , jak i Sędziowie Sądu Okręgowego w W. znają oskarżoną oraz utrzymują z nią kontakty towarzyskie. To sprawia, że w ocenie Sądu Rejonowego w W. dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy K. B. innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w W. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi

równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Wnioskujący Sąd Rejonowy w W. jest właściwy do rozpoznania niniejszej sprawy. W związku z tym, że K. B. jest Sędzią tego sądu w stanie spoczynku i utrzymywała i utrzymuje relacje towarzyskie z sędziami Sądu Rejonowego w W. oraz Sądu Okręgowego w W. zachodzą okoliczności mogące wywierać wpływ na bezstronność, tegoż sądu właściwego do rozpoznania jej sprawy.

Instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma na celu właściwe kształtowanie społecznego przekonania o bezstronności organów wymiaru sprawiedliwości. „Dobro wymiaru sprawiedliwości” odnoszone jest bowiem do sytuacji, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo w sposób obiektywny. Ta sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.